

[Kai Moltke.]

ler, der er i boligsikringen. Her er det først og fremmest iøjnefaldende, at man i øjeblikket fra alle lejerorganisationers side og med en vis imødekommenhed fra den franske boligminister, Ortoli, indrømmer, at det var en mangel, at man alene havde taget sit udgangspunkt i, hvor børnerige familierne var, for der er også brug for boligsikring i det nye, dyre byggeri for unge familier, der i forvejen har etableringsudgifter, som i forvejen sidder hårdt i det, og som først får fuld erstatning for det stadigt stigende lejeniveau, efterhånden som de kaster sig ud i at få flest muligt børn, så de kan opfylde kriteriet for opnåelse af støtte til at sidde i en moderne lejlighed. Jeg kunne ønske, at vi indførte en lignende forbedring for nygifte unge uden børn, og jeg kunne samtidig udtrykke ønsket om, at ældre mennesker, som har haft børnene boende hjemme, men hvor børnene flytter på grund af ægteskab eller af anden årsag, ikke bringes i en tvangssituation, blot fordi det vigtigste kriterium, børnerigdommen, i virkeligheden samtidig er adgangen til boligsikringstilskuddet, og derfor enten må flytte hen i en billigere lejlighed, hvad man i øjeblikket ikke kan skaffe sig, eller også udrede en uforholdsmæssigt stor del af indkomsten til boligudgift — alt sammen fordi man er gået glip af sine gamle privilegier ved den ensidige anvendelse af børnerigdom som kriterium for tilskud.

Med disse korte bemærkninger skal jeg som en af dem, der var med til at foreslå boligsikringen, love en velvillig, men lige så kritisk behandling ved fornyelsen af loven — hvor fornyelsen er det mindste, men hvor de opgaver, der blev tilbage, øjensynlig efter det foreliggende lovforslag stadig væk er de største.

Boligministeren (Hastrup): Jeg vil gerne begynde med at takke for den velvilje, der er kommet til udtryk over for dette lovforslag. Jeg vil også gerne takke for den velvilje, som hr. Kai Moltke på sin egen måde, hvis jeg må sige det sådan, dog sluttede sit indlæg med at give udtryk for.

Det, ordførerne mest har beskæftiget sig med, er jo spørgsmålet om indkomstgrundlaget. Jeg forstår, at der er almindelig tilslutning til, at der nu må foretages en nødvendig ændring, fordi vi har fået et nyt

indkomstbegreb. Jeg vil gerne sige, at det er ikke, fordi der har manglet god vilje, hverken i ministeriet eller blandt de politikere, der har arbejdet med denne opgave, til at finde et andet grundlag. Jeg tror, at hvis man på nogen måde havde været i stand til at finde et andet, mere sikkert og bedre grundlag, var det kommet ind i lovforslaget ved denne lejlighed. Man må jo ikke glemme, at de problemer, som man kan rejse i forbindelse med usikkerheden ved dette indkomstgrundlag, på mange måder er præcis de samme, som rejser sig ved selve skatteligningen og grundlaget for denne, og det ville måske nok være meget at forlange, at man på grundlag af en boligsikringsordning skulle kunne klare alle disse problemer.

Man har spurgt kommunerne, og der er i lovforslagets bemærkninger givet et meget udførligt referat af, hvad de har svaret. Fru Else-Merete Ross henviste til, at ca. halvdelen af kommunerne havde foretrukket at opretholde den nuværende ordning, medens en anden halvdel af de adspurgte altså ville have et andet grundlag, og spurgte, hvilken af de to halvdele der var den største. Ja, her kan man jo bruge det bevingede ord om, at alle er lige, men at nogle er mere lige end andre, for det faktiske forhold er, at man her kan tale om halvdele i to betydninger, og den ene halvdel kan godt være mindre end den anden og dog større. Den halvdel af kommunerne, som går ind for at bevare det nuværende indkomstgrundlag, er den, hvori alle de store kommuner befinder sig: Københavns kommune, Ålborg kommune, Århus kommune og Odense kommune, hvor altså langt de fleste boligsikringssager befinder sig, og hvor derfor også langt de fleste administrative problemer melder sig. Jeg kan give tilsagn om, at der skal komme yderligere oplysninger om resultatet af disse undersøgelser hos kommunerne frem for udvalgets medlemmer.

Hvis man ikke skulle vælge det grundlag, som anbefales her i lovforslaget, er der, så vidt jeg kan skønne, to andre tanker, man kunne overveje. Den ene er, at man går ud fra bruttoindkomsten, men denne tanke bliver straks torpederet af, at vel kan man finde bruttoindkomsten for lønmodtagere, men man kan ikke finde den for de erhvervsdrivende; det er langt fra alle erhvervs-